

347, 1. lpp.) 178. panta a) punktu un 226. panta 6. punktu.

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA* (turpmāk tekstā – “*Barlis*”) un *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Nodokļu un muitas pārvalde, Portugāle) par pārdāvības atteikumu piekrist atskaitīt *Barlis* kā advokātu biroja sniegtu juridisko pakalpojumu saņēmējam kā priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli (PVN), pamatojoties uz to, ka šis biroja izrakstītie rēķini neatbilstot valsts tiesību aktos noteiktajām formas prasībām.

Tiesiskais regulējums

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2006/112 64. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Ja pakalpojumu sniegšana vai preču piegāde, izņemot preču nomu/ri uz noteiktu laiku vai preču pārdošanu uz nomaksu, kā minēts 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā, rada turpmākus rēķinu pārskatus vai turpmākus maksājumus, tad tās uzskata par pabeigtām tad, kad beidzas laiks, uz kuru attiecas šādi rēķinu pārskati vai maksājumi.”

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu:

“Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecas uz dalībvalstī maksājams vai samaksāts par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

[..].”

5 Minutis direktīvas 178. panta teksts ir šāds:

“Lai izmantotu atskaitīšanas tiesības, nodokļa maksātājam jāizpilda šādi nosacījumi:

a) 168. panta a) punkts paredzētajai atskaitīšanai attiecas uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu – jā saglabā rēķini, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu un 238., 239. un 240. pantu;

[..].”

6 Šīs pašas direktīvas 219. pants ir noteikts, ka jebkuru dokumentu vai paziņojumu, kas groza saskaņotā rēķinu un paši un nepārprotami attiecas uz to, pielīdzina rēķinam.

7 Saskaņā ar Direktīvas 2006/112 220. pantu:

“Ikviens nodokļa maksātājs nodrošina, ka – vai nu viņš pats, pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, vai arī trešā persona viņa vārdā un interesēs – izsniedz rēķinu par šādiem darījumiem:

1) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņš veicis citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

[..].”

8 Šīs pašas direktīvas 226. pantā ir paredzēts:

“Neskarot šajā direktīvā paredzētos šāpos noteikumus, saskaņā ar 220. un 221. pantu izsniegtos rēķinos PVN vajadzībām obligāti jānorāda šādas ziņas:

[..]

6) piegādāto prešu daudzums un veids vai sniegto pakalpojumu apjoms un veids;

7) datums, kad piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, vai kad pabeigta to piegāde vai sniegšana, vai datums, kad saskaņā ar 220. panta 4. un 5. punktu veikta pirmā iemaksa kontā, ja vien minētais datums ir zināms un atšķiras no rēķina izsniegšanas datuma;

[..].”

9 Minētās direktīvas 273. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstīs var uzlikt citus pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pareizi iekasētu PVN un novērstu krāpšanu, saskaņā ar prasību par vienu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļa maksātāji, ar noteikumu, ka šādi pienākumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

Pirmajā daļā paredzēto izvēles iespēju nevar izmantot tam, lai noteiktu citus ar rēķinu sagatavošanu saistītus pienākumus papildus tiem, kas noteikti 3. nodaļā.”

Portugāles tiesības

10 No iesniedzējtiesas lūguma sniegt prejudiciālu nolikumu izriet, ka *código do IVA* (PVN kodekss) 36. panta 5. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka rēķinos ir jānorāda “piegādāto prešu vai sniegto pakalpojumu vispārpieņemts apraksts, konkrētizējot elementus, kas nepieciešami, lai noteiktu piemērojamo nodokļa likmi”.

11 Tikai tad, ja rēķins atbilst arī šajā PVN kodeksa normā noteiktajām prasībām, atbilstoši šā pašā kodeksa 19. panta 2. punkta a) apakšpunktam un 6. punktam pastāv tiesības uz rēķina norādītā PVN atskaitēšanu.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

12 *Barlis*, kuras juridiskā adrese ir Lisabonā (Portugāle), vada viesnīcas, kurās ir restorāni.

13 Laikā no 2008. līdz 2010. gadam *Barlis* izmantoja kādas advokātu biedrības juridiskos pakalpojumus (turpmāk tekstā – “aplūkotie juridiskie pakalpojumi”), par kuriem tika izrakstīti rēķini (turpmāk tekstā – “aplūkotie rēķini”), kuros bija šāds apraksts:

– 2008. gada 26. augusta rēķins Nr. 02170/2008: “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti laikposmā no 2007. gada 1. decembra līdz šim brīdim”;

– 2008. gada 17. decembra rēķins Nr. 32100478: “honorāri par juridiskajiem pakalpojumiem, kas sniegti no jūnija līdz šim brīdim”;

– 2009. gada 29. aprīlī rēķins Nr. 32101181: “honorāri par juridiskajiem pakalpojumiem, kas sniegti līdz šim brīdim”, un

– 2010. gada 2. jūnijā rēķins Nr. 32104126: “honorāri par juridiskajiem pakalpojumiem, kas

sniegti no 2009. gada 1. novembra līdz šim brīdim”.

14 *Barlis* stenoja savas šajos rīžinos norādītās tiesības uz PVN atskaitījumu.

15 Saņemot *Barlis* iesniegto pieteikumu par PVN atmaksu, kompetentās iestādes uzskatīja, ka pārbaudes procedūru par 2008.–2011. gadu. Pēc šīm pārbaudēm šīs iestādes uzskatīja, ka *Barlis* nebija tiesību atskaitīt PVN par aplūkotajiem juridiskajiem pakalpojumiem, ko snieguši *Barlis* advokāti, jo aplūkotajos rīžinos norādītie apraksti nav pietiekami. Tādējādi šīs iestādes piedāvāja veikt PVN korekciju EUR 8689,49 apmērā, kas atbilst PVN apmēram, kurš tika atskaitīts par šiem juridiskajiem pakalpojumiem.

16 *Barlis* tika informāta par iespēju stenot tiesības uz iepriekšēju uzklaušanu, un pielikumā iesniedza dokumentus, kuros ietilpa detalizēti aplūkoto juridisko pakalpojumu izklāsts.

17 Kompetentās iestādes tomēr atstāja spēkā piedāvātās korekcijas aplūkoto rīžinu nepilnīgā rakstura dēļ. Šīs iestādes uzskatīja, ka šā neatbilstība likumā noteiktajam prasībām nevar tikt labota, pievienojot pielikumus, kuros ir apliecināti trūkstošie elementi, jo šie papildinājumi neesot uzskatāmi par rīžiniem “līdzvērīgiem dokumentiem”. Šādiem “līdzvērīgiem dokumentiem” pašiem par sevi esot jāatbilst visām PVN kodeksa 36. panta 5. punktā noteiktajām prasībām, un pielikums pats par sevi šādu atbilstību nenodrošinot.

18 2013. gada 31. maijā *Barlis* iesniedza pārsūdzību par šo lēmumu, kas tika noraidīta ar 2013. gada 25. septembra lēmumu, pamatojoties uz to, ka norādē “juridiskie pakalpojumi” aplūkotajos rīžinos neatbilstot ne Direktīvas 2006/112 226. panta 6. punkta prasībām, ne to valsts tiesību normu prasībām, ar kurām šā direktīva stenoja, jo šājs ziņš neesot detalizēti aprakstīti ne sniegtie pakalpojumi, nedz to daudzums par katru vienību vai kopumā.

19 Tā kā tās pārsūdzība tika noraidīta, *Barlis* 2013. gada 30. decembrī lūdz izveidot šā rīžitīsu viena tiesneša sastāvā.

20 *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* (Šā rīžitīsa nodokļu lietās (Administratīvais šā rīžitīsu centrs), Portugāle), iesniedz rīžitīsa, kas tika izveidota šim nolīkam, norāda, ka tai ir jānosaka, vai aplūkotajos rīžinos iekautās norādes atbilst PVN kodeksa 36. panta 5. punkta b) apakšpunktā norādītajām prasībām, saskaņā ar kurām rīžinos ir jānorāda “piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu vispārpieņemts apraksts, konkretizējot elementus, kas nepieciešami, lai noteiktu piemērojamo nodokļa likmi”.

21 Šā tiesa tomēr norāda, ka valsts tiesību aktu interpretācijai ir jāatbilst Direktīvas 2006/112 226. pantam, kurā izsmeoši ir uzskaitītas ziņas, kam ir jābūt ietvertām rīžinos PVN mērīem, to vidū šīs tiesību normas 6. punktā ietilpstot “piegādāto preču daudzums un veids vai sniegto pakalpojumu apjoms un veids”.

22 Šajos apstākļos *Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* (Šā rīžitīsa nodokļu lietās (Administratīvais šā rīžitīsu centrs)) nolīma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai, pareizi interpretējot Direktīvas [2006/112] 226. panta 6. punktu, [Nodokļu un muitas administrācija] var uzskatīt, ka rīžinā norādītais apraksts “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti konkrēta datuma līdz šim brīdim” vai tikai “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti līdz šim brīdim” nav pietiekams, ja minētā administrācija, piemērojot sadarbības principu, var iegūt papildu informāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu, lai pārliedz tos par darbības esamību un detalizētām tās pazīmēm?”

Par prejudiciālo jautājumu

23 Vispirms ir jānorāda, ka prejudiciālais jautājums tieši attiecas tikai uz Direktīvas 2006/112 226. panta 6. punktu. Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, kas tai ļautu izskatīt tajā iesniegto strīdu, veicamajai analīzei tomēr ir jāiekļauj arī Direktīvas 2006/112 178. panta a) punkts un 226. panta 7. punkts. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesas uzdevums ir interpretēt visas Savienības tiesību normas, kas valsts tiesm ir vajadzīgas, lai izlemtu strīdus, kuri iesniegti izskatīšanai šajās tiesās, pat ja šīs tiesību normas nav skaidri norādītas jautājumos, kurus tai ir nosūtījušas šīs tiesas (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Abcur*, C-544/13 un C-545/13, EU:C:2015:481, 33. punkts).

24 Iesniedzējtiesas uzdotajam jautājumam ir divas daļas, kas ir jāizskata atsevišķi. Pirmajā jautājuma daļā iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2006/112 226. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā aplūkotie rēķini, kuros ir iekļautas tikai ziņas “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti no [konkrēta datuma] līdz šim brīdim” vai “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti līdz šim brīdim”, atbilst šo panta 6. un 7. punktu norādītajam prasībām. Otrajā jautājuma daļā iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai Direktīvas 2006/112 178. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka valsts nodokļu iestādes var atteikties tiesības uz PVN atskaitīšanu tikai tādēļ, ka nodokļu maksātāja rēķinā ir rēķini, kurā nav izpildītas šīs direktīvas 226. panta 6. un 7. punktu noteiktās prasības, ja šo iestāžu rēķinā ir visa nepieciešamā informācija, lai pārbaudītu, vai ir izpildītas šo tiesību īstenošanai noteiktās prasības pēc būtības.

Par pirmo jautājuma daļu saistībā ar Direktīvas 2006/112 226. panta 6. un 7. punkta ieviešanu

25 Vispirms ir jāatgādina, ka Direktīvas 2006/112 226. pants ir precīzs, ka, neskarot šajā direktīvā paredzētos pašos noteikumus, saskaņā ar minētās direktīvas 220. pantu izsniegtajos rēķinos PVN vajadzībām obligāti ir jānorāda tikai šajā pantā minētās ziņas. No iepriekš minētā izriet, ka dalībvalstis nevar prasīt, lai saistībā ar tiesību uz PVN atskaitīšanu izmantošanu tiktu izpildīti ar rēķina saturu saistīti nosacījumi, kas nav tieši paredzēti Direktīvas 2006/112 noteikumos (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 15. jūlijs, *Pannon Gép Centrum*, C-368/09, EU:C:2010:441, 40. un 41. punkts).

26 Pirmkārt, Direktīvas 2006/112 226. panta 6. punkts ir noteikts, ka rēķinā ir jāiekļauj sniegto pakalpojumu apjoms un veids. Tādējādi šīs tiesību normas formulējums ir norādīts, ka ir obligāti jāprecizē sniegto pakalpojumu apjoms un veids, tomēr neprecizējot, ka izsmeļoši ir jāapraksta konkrēti sniegtie pakalpojumi.

27 Kā norāda enerģētiskās savienības 30., 32. un 46. punkts, ziņu, kas obligāti ir jānorāda rēķinā, mērķis ir ļaut nodokļu administrācijai pārbaudīt attiecīgā nodokļa samaksu un vajadzības gadījumā – tiesību uz PVN atskaitījumu esamību. Tādējādi tas, vai rēķinā, kādi ir pamatlietā aplūkotie rēķini, atbilst Direktīvas 2006/112 226. panta 6. punkta prasībām, ir jāanalizē šo mērķa gaismā.

28 Pamatliet?, lai ar? apl?kotajos r??inos sniegtie pakalpojumi ir kvalific?ti k? “juridiskie pakalpojumi”, tom?r, k? nor?da Portug?les vald?ba savos rakstveida apsv?rumos, šis j?dziens aptver plašu pakalpojumu kopumu, tostarp pakalpojumus, kas ne vienm?r ietilpst saimnieciskaj? darb?b?. No t? izriet, ka ar zi??m “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti no [konkr?ta datuma] l?dz šim br?dim” vai “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti l?dz šim br?dim”, š?iet, pietiekami detaliz?ti nav nor?d?ts apl?koto pakalpojumu veids. Turkl?t š?s zi?as ir tik visp?r?gas, ka taj?s, š?iet, ?ener?ladvok?tes secin?jumu 60.–63. punkt? min?to iemeslu d?? nav nor?d?ts sniegto pakalpojumu apjoms. T?d?j?di min?t?s zi?as *a priori* neatbilst Direkt?vas 2006/112 226. panta 6. punkta pras?b?m, un tas ir j?p?rbauda iesniedz?jtiesai.

29 Otrk?rt, Direkt?vas 2006/112 226. panta 7. punkt? ir piepras?ts, ka r??in? ir j?iek?auj datums, kur? ir sniegti pakalpojumi vai kad pabeigta to sniegšana.

30 Ar? š? pras?ba ir j?interpret? r??in? oblig?ti iek?aujamo zi?u, kas paredz?tas Direkt?vas 2006/112 226. pant?, noteikšanas m?r?a gaism?, proti, k? tas tika atg?din?ts š? sprieduma 27. punkt?, – ?aut nodok?u administr?cijai p?rbaud?t attiec?g? nodok?a samaksu un vajadz?bas gad?jum? – ties?bu uz PVN atskait?jumu esam?bu. Šaj? zi?? pakalpojumu sniegšanas datums, kas ir min?t? r??ina priekšmets, ?auj p?rbaud?t, kad ir veikta darb?ba, par kuru ir j?maks? nodoklis, un t?d?j?di noteikt nodok?u noteikumus, kas laika zi?? ir j?piem?ro darb?bai, uz kuru attiecas šis dokuments.

31 Šaj? gad?jum? no iesniedz?jtiesas l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka juridiskie pakalpojumi, kas ir pamatliet? apl?koto r??inu priekšmets, rada pamatu p?rskatiem vai turpm?kiem maks?jumiem. Direkt?vas 2006/112 64. pant? ir paredz?ts, ka š?da pakalpojumu sniegšana tiek uzskat?ta par pabeigtu tad, kad beidzas laiks, uz kuru attiecas š?di p?rskati vai maks?jumi. T?d?j?di, lai pan?ktu atbilst?bu Direkt?vas 2006/112 226. panta 7. punkta pras?b?m, šiem laika posmiem oblig?ti ir j?b?t nor?d?tiem ar šiem pakalpojumiem saist?tajos r??inos.

32 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka apl?kotajos r??inos saist?b? ar “juridiskajiem pakalpojumiem, kas sniegti no [konkr?ta datuma] l?dz šim br?dim”, š?iet, ir preciz?ts p?rskata laikposms. Turpret? vien? no apl?kotajiem r??iniem ir sniegta tikai zi?as “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti l?dz šim br?dim”. Šaj? r??in? nav nor?d?ts apl?kot? laikposma s?kums, un t?d?j?di tas ne?auj noteikt laikposmu, uz kuru attiecas apl?kotie p?rskati.

33 T?d?j?di ir j?uzskata, ka r??ins, kur? ir ietvertas tikai zi?as “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti l?dz šim br?dim”, nepreciz?jot p?rskata laika posma s?kuma datumu, neatbilst Direkt?vas 2006/112 226. panta 7. punkta pras?b?m.

34 Tom?r iesniedz?jtiesai, ja t? konstat?, ka apl?kotie r??ini neatbilst pras?b?m, kas izriet no š?s direkt?vas 226. panta 6. un 7. punkta, ir j?p?rbauda, vai dokumentos, kurus *Barlis* ir iesniegusi pielikum?, ir ietverts izv?rst?ks pamatliet? apl?koto juridisko pakalpojumu izkl?sts un vai tie var tikt piel?dzin?ti r??inam saska?? ar min?t?s direkt?vas 219. pantu k? dokumenti, ar kuriem tiek groz?ti s?kotn?jie r??ini un kas ?paši un nep?rprotami attiecas uz to.

35 No iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka uz uzdot? jaut?juma pirmo da?u ir j?atbild, ka Direkt?vas 2006/112 226. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka r??ini, kuros ir iek?autas tikai zi?as “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti no [konkr?ta datuma] l?dz šim br?dim”, k?di apl?koti pamatliet?, *a priori* neatbilst š? panta 6. punkta pras?b?m, un ka r??ini, kuros ir iek?autas tikai zi?as “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti l?dz šim br?dim”, *a priori* neatbilst ne min?t? panta 6. punkta, ne 7. punkta pras?b?m, – tas tom?r ir j?p?rbauda iesniedz?jtiesai.

Par otro jautājuma daļu saistībā ar rīcību, kurš neatbilst Direktīvas 2006/112 226. panta 6. un 7. punkta prasībām, sekām saistībā ar tiesību uz PVN atskaitīšanu ?stenošanu

36 Ar otro jautājuma daļu iesniedzējtiesa būtībā vālas noskaidrot, kādas sekas attiecībā uz tiesību uz PVN atskaitījumu ?stenošanu ir tam, ka nav ievērots Direktīvas 2006/112 226. panta 6. un 7. punkts.

37 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru nodokļa maksātāju tiesības no maksājuma PVN atskaitīt PVN, kas ir jāmaksā vai kas jau iepriekš kā priekšnodoklis ir samaksāts par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem, ir ar Savienības tiesību aktiem izveidotās kopējās PVN sistēmas pamatprincips (spriedums, 2014. gada 13. februāris, *Maks Pen*, C-18/13, EU:C:2014:69, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, ka Direktīvas 2006/112 167. un nākamajos pantos paredzētās tiesības uz PVN atskaitījumu ir neatņemama PVN mehānisma sastāvdaļa un princips nevar tikt ierobežots. Tās ir ?stenojamas nekavējoties attiecībā uz visiem nodokļiem, kas piemēroti darījumiem, kuri saistīti ar izmaksām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Maks Pen*, C-18/13, EU:C:2014:69, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Atskaitīšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot uzņēmumu no PVN, kas tam ir jāmaksā vai ko tas ir samaksājis saistībā ar visu savu saimniecisko darbību. Tādējādi kopējā PVN sistēma nodrošina neitralitāti attiecībā uz nodokļa piemērošanu visām saimnieciskajām darbībām neatkarīgi no šo darbību mērķiem vai rezultātiem, ja vien pašām minētajām darbībām princips ir piemērojams PVN (spriedums, 2015. gada 22. oktobris, *PPUH Stehcamp*, C-277/14, EU:C:2015:719, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Attiecībā uz materiāltiesiskajiem nosacījumiem, lai rastos tiesības uz PVN atskaitījumu, no Direktīvas 2006/112 168. panta a) punkta izriet, ka preces vai pakalpojumi, uz kuriem nodokļa maksātājs ir norādījis, lai pamatotu šīs tiesības, ir bijuši jāizmanto iepriekš vieta ar nodokli apliekamajām vajadzībām un ka šīs preces iepriekš ir bijušas jāpiegādā vai pakalpojumi bijuši jāsniedz citam nodokļu maksātājam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *PPUH Stehcamp*, C-277/14, EU:C:2015:719, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Saistībā ar formālajiem minēto tiesību ?stenošanas nosacījumiem no Direktīvas 2006/112 178. panta a) punkta izriet, ka, lai izmantotu šīs tiesības, [attiecīgās personas] rīcībā ir jābūt rīcīnam, kas izrakstīts atbilstoši šīs direktīvas 226. pantam (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 1. marts, *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wsiewicz*, C-280/10, EU:C:2012:107, 41. punkts, un 2015. gada 22. oktobris, *PPUH Stehcamp*, C-277/14, EU:C:2015:719, 29. punkts).

42 Tiesa ir nospriedusi, ka PVN neitralitātes pamatprincips prasa, lai PVN priekšnodokļa atskaitīšana notiktu tad, ja ir izpildītas materiālās prasības, pat ja nodokļa maksātājs nav izpildījis noteiktas formālas prasības. Tādējādi, ja nodokļu administrācijai rīcībā ir nepieciešama informācija, lai konstatētu, ka materiālās prasības ir izpildītas, tāt attiecībā uz nodokļa maksātāja tiesībām atskaitīt šo nodokli nevar noteikt papildu nosacījumus, kuru rezultātā šo tiesību izmantošanas iespējas tiktu izjauktas (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 21. oktobris, *Nidera Handelscompagnie*, C-385/09, EU:C:2010:627, 42. punkts; 2012. gada 1. marts, *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wsiewicz*, C-280/10, EU:C:2012:107, 43. punkts, un 2015. gada 9. jūlijs, *Salomie un Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, 58. un 59. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

43 No tā izriet, ka nodokļu administrācija nevar atteikt tiesības uz PVN atskaitījumu tikai

tād??, ka r??ins neatbilst Direkt?vas 2006/112 226. panta 6. un 7. punkta pras?b?m, ja t?s r?c?b? ir visa inform?cija, lai p?rbaud?tu, vai ir izpild?tas visas ar š?m ties?b?m saist?t?s pras?bas p?c b?t?bas.

44 Šaj? zi?? nodok?u administr?cija nevar p?rbaud?t tikai pašu r??inu. Tai ir j??em v?r? ar? nodok?u maks?t?ja sniegt? papildu inform?cija. Šo konstat?jumu apstiprina Direkt?vas 2006/112 219. pants, kur? r??inam ir piel?dzin?ts jebkurš dokuments vai pazi?ojums, ar kuru tiek groz?ts s?kotn?jais r??ins un kas ?paši un nep?rprotami attiecas uz to.

45 T?d?j?di pamatliet? iesniedz?jtiesai ir j??em v?r? visa inform?cija, kas ir iek?auta apl?kotajos r??inos un dokumentos, kurus *Barlis* ir iesniegusi pielikum?, lai p?rbaud?tu, vai ir izpild?tas t?s ties?bu uz PVN atskait?jumu pras?bas p?c b?t?bas.

46 Š?d? kontekst? vispirms ir j?uzsver, ka nodok?u maks?t?jam, kurš l?dz atskait?t PVN, ir j?pier?da, ka tas atbilst šo ties?bu izmantošanas pras?b?m (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2013. gada 18. j?lijs, *Evita?K*, C?78/12, EU:C:2013:486, 37. punkts). T?d?j?di nodok?u iest?des var piepras?t pašam nodok?u maks?t?jam sniegt pier?d?jumus, kurus t?s uzskata par nepieciešamiem, lai izv?rt?tu, vai ir pamats tam pieš?irt piepras?to atskait?jumu (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2007. gada 27. septembris, *Twoh International*, C?184/05, EU:C:2007:550, 35. punkts).

47 Otrk?rt, ir j?preciz?, ka dal?bvalst?m ir ties?bas paredz?t sankcijas gad?jum?, ja netiek izpild?tas form?l?s pras?bas saist?b? ar ties?bu uz PVN atskait?jumu ?stenošanu. Saska?? ar Direkt?vas 2006/112 273. pantu dal?bvalst?m ir ties?bas veikt pas?kumus, lai nodrošin?tu pareizu nodok?a iekas?šanu un nov?rstu nodok?u nemaks?šanu, ar nosac?jumu, ka šie pas?kumi nep?rsniedz to, kas ir nepieciešams š?du m?r?u sasniegšanai, un neapdraud PVN neitralit?ti (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2015. gada 9. j?lijs, *Salomie* un *Oltean*, C?183/14, EU:C:2015:454, 62. punkts).

48 It ?paši Savien?bas ties?bas neliedz dal?bvalst?m vajadz?bas gad?jum? noteikt naudas sodu vai finans?lu sodu atbilstoši p?rk?puma smagumam, lai sod?tu par form?lo pras?bu neiev?rošanu (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2015. gada 9. j?lijs, *Salomie* un *Oltean*, C?183/14, EU:C:2015:454, 63. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

49 No iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka uz otro uzdot? jaut?juma da?u ir j?atbild, ka Direkt?vas 2006/112 178. panta a) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas nepie?auj, ka valsts nodok?u iest?des var atteikt ties?bas uz PVN atskait?jumu tikai tād??, ka nodok?u maks?t?ja r?c?b? ir r??ins, kur? nav izpild?tas š?s direkt?vas 226. panta 6. un 7. punkt? noteikt?s pras?bas, ja šo iest?žu r?c?b? ir visa nepieciešam? inform?cija, lai p?rbaud?tu, ka ir izpild?tas šo ties?bu ?stenošanai noteikt?s pras?bas p?c b?t?bas.

Ties?šan?s izdevumi

50 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lem? par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (ceturt? pal?ta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?vas 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 226. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka r??ini, kuros ir iek?autas tikai zi?as “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti no [konkr?ta datuma] l?dz šim br?dim”, k?di apl?koti pamatliet?, a priori neatbilst š? panta 6. punkta pras?b?m, un ka r??ini, kuros ir iek?autas tikai zi?as “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti l?dz šim br?dim”, a priori neatbilst ne min?t? panta 6. punkta, ne 7. punkta pras?b?m, – tas tom?r ir j?p?rbauda

iesniedz?jtiesai;

Direkt?vas 2006/112 178. panta a) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas nepie?auj, ka valsts nodok?u iest?des var atteikt ties?bas uz PVN atskait?jumu tikai t?d??, ka nodok?u maks?t?ja r?c?b? ir r??ins, kur? nav izpild?tas š?s direkt?vas 226. panta 6. un 7. punkt? noteikt?s pras?bas, ja šo iest?žu r?c?b? ir visa nepieciešam? inform?cija, lai p?rbaud?tu, ka ir izpild?tas šo ties?bu ?stenošanai noteikt?s pras?bas p?c b?t?bas.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – portug??u.